

Sygn. akt II PK 353/09

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Roman Kuczyński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Romualda Spyt

w sprawie z powództwa L. L.

przeciwko Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w P.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 maja 2010 r.,

skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 21 lipca 2009 r.,

oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 listopada 2004 r. powódka została przywrócona do pracy w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w P. Wyrok ten uprawomocnił się 6 czerwca 2005 r. W dniu 13 czerwca 2005 r. powódka

zgłosiła gotowość niezwłocznego podjęcia pracy. Powódka nie świadczyła pracy na rzecz pracodawcy, tj. MOPS w P., ponieważ pracodawca jej to uniemożliwił. W związku z powyższym powódka podjęła działania, aby wyegzekwować przywrócenie do pracy w drodze egzekucji sądowej. Postanowieniem z dnia 20 stycznia 2006 r. Sąd Rejonowy w O. wyznaczył pozwanemu 7 - dniowy termin na wykonanie wyroku z dnia 25 listopada 2004 r. poprzez przywrócenie pozwanej do pracy na poprzednich warunkach pod rygorem wymierzenia grzywny. W toku postępowania przed Sądem Rejonowym w O. w przedmiocie egzekucji sądowej (sygn. akt VI Po .../06) w dniu 19 czerwca 2006 r. powódka i MOPS w P. zawarły ugodę, na mocy której Burmistrz Miasta P. zobowiązał się zatrudnić powódkę w Urzędzie Miejskim w P. od dnia 20 czerwca 2006 r. na stanowisku głównego specjalisty, zaś L. L. cofnęła wniosek o egzekucję wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 25 listopada 2004 r. Umowa o pracę w Urzędzie Miejskim w P. faktycznie została zawarta w dniu 22 czerwca 2006 r.

L. L. w niniejszej sprawie ostatecznie precyzując roszczenia przed Sądem Rejonowym wniosła: o ustalenie, że doszło do restytucji stosunku pracy w dniu 13 czerwca 2005r. i stosunek pracy trwa nadal; o ustalenie, że świadectwo pracy z dnia 19 lutego 2007 r. zostało wydane przedwcześnie; o zasądzenie od pozwanego kwoty 133,22 zł brutto tytułem wynagrodzenia za dzień 13 czerwca 2005 r.

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 12 lutego 2009r. (pkt I) ustalił, że z dniem 14 czerwca 2005 r. doszło do restytucji stosunku pracy między stronami i stosunek ten trwał do 19 czerwca 2006r., (pkt II) oddalił powództwo w zakresie żądania ustalenia, że stosunek pracy trwał po dacie 19 czerwca 2006 r. i trwa nadal; żądania ustalenia, że świadectwo pracy z dnia 19 lutego 2007r. zostało wydane przedwcześnie oraz żądania zasądzenia kwoty 133,22 zł brutto. Ponadto (pkt III) umorzył postępowanie w sprawie w zakresie cofniętych żądań i (pkt IV) zniósł koszty procesu między stronami.

W apelacji L. L. zakwestionowała rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji w pkt I, II i III zawarte w sentencji wyżej wymienionego wyroku.

Wyrokiem z dnia 21 lipca 2009 r. Sąd Okręgowy w O. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym tylko w ten sposób, że datę restytucji stosunku pracy

między stronami ustalił na dzień 13 czerwca 2005r., zmienił zaskarżony wyrok w punkcie drugim tylko w zakresie żądania zasądzenia wynagrodzenia za pracę za dzień 13 czerwca 2005 r. w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 133,22 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od 28 czerwca 2005 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie apelację oddalił, koszty postępowania za drugą instancję pomiędzy stronami wzajemnie zniósł. Sąd Okręgowy w pełni podzielił tok rozumowania i wywody Sądu Rejonowego co do ustania stosunku pracy między powódką i MOPS oraz co do daty końcowej tej umowy, tj. 19 czerwca 2006 r. Poza sporem było, że wobec nie wykonywania przez MOPS wyroku Sądu Rejonowego z dnia 25 listopada 2004 r. L. L. wniosła o przymuszenie dłużnika do wykonania powołanego wyroku. Poza sporem było też, że MOPS w sprawie wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wyroku Sądu Rejonowego z 25 listopada 2004r. a Sąd Rejonowy oddalił to powództwo. Z akt niniejszej sprawy jednoznacznie wynikało, że w dniu 19 czerwca 2006r. strony zawarły ugodę, na mocy której Burmistrz Miasta P. zatrudnił L. L. od 20 czerwca 2006 r. na czas nieokreślony w Urzędzie Miejskim w P. w pełnym wymiarze czasu pracy. Sąd stwierdził, że prawidłowo Sąd Rejonowy uznał, że wynikiem przedmiotowej ugody było ustanie z dniem 19 czerwca 2006 r. stosunku pracy między L. L. a MOPS. Zawierając tę ugodę strony doprowadziły do uregulowania sytuacji personalnej na stanowisku dyrektora MOPS, należy więc uznać, że taki był ich zgodny zamiar. Świadczył o tym przede wszystkim fakt, że w konsekwencji L. L. cofnęła żądanie wykonania wyroku z 25 listopada 2004 r. i postępowanie zostało umorzone a jednocześnie MOPS cofnął apelację od wyroku Sądu Rejonowego w sprawie IVPm .../06. Logiczny był wniosek Sądu Rejonowego, iż zawierając ugodę L. L. miała świadomość, iż z dniem zawarcia ugody ustaje jej stosunek pracy w MOPS, a od 20 czerwca 2006 r. będzie zatrudniona w Urzędzie Miasta P. Sąd słusznie też dał wiarę stronie pozwanej co do takiego celu ugody. W konsekwencji słuszny był też wniosek Sądu pierwszej instancji o ustaniu z dniem 19 czerwca 2006 r. stosunku pracy między L. L. a MOPS i sposobie jego ustania, tj. za porozumieniem stron. Ponieważ po dacie 19 czerwca 2006 r. ustał stosunek pracy powódki w MOPS, żądanie ustalenia trwania stosunku pracy dalej aż do chwili wyrokowania słusznie Sąd oddalił. W pełni prawidłowe były też rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w

pozostałym zakresie. Sąd oddalił żądanie ustalenia, iż świadectwo pracy z 19 lutego 2007 r. zostało wydane przedwcześnie. Wobec ustania stosunku pracy między stronami z dniem 19 czerwca 2006 r. nie można bowiem mówić o przedwczesności wydania świadectwa pracy wydanego w dniu 19 lutego 2007 r. W zakresie pozostałych żądań powódki, tj. niewykonania wyroku przywracającego powódkę do pracy na poprzednich warunkach, nienawiązania z powódką nowego stosunku pracy, niedopuszczenia powódki do świadczenia pracy i nieświadczenia pracy przez powódkę w dniach 14 czerwca 2005 r. do 19 czerwca 2006 r. Sąd Rejonowy umorzył postępowanie, gdyż powódka skutecznie cofnęła te żądania. Jednocześnie umorzenie postępowania w powyższym zakresie nie narusza słusznego interesu powódki gdyż we wskazanych kwestiach Sąd faktycznie wypowiadał się wydając rozstrzygnięcie w pkt I i II wyroku.

Na powyższe orzeczenie Sądu drugiej instancji powódka wniosła skargę kasacyjną zarzucając w niej naruszenia prawa materialnego: - art. 45 § 1 k.p. i art. 48 § 1 k.p. poprzez błędną wykładnię, że w wypadku orzeczenia przez sąd o przywróceniu do pracy, samo zgłoszenie przez pracownika gotowości niezwłocznego podjęcia pracy - bez faktycznego podjęcia pracy - jest wystarczające do restytucji stosunku pracy; - art. 353¹ k.c. w związku z art. 300 k.p. poprzez błędną wykładnię, że nawiązanie nowego stosunku pracy, a nawet samo przyrzeczenie nawiązania nowego stosunku pracy, jest równoznaczne z rozwiązaniem stosunku pracy, w którym pracownik już pozostaje; - art. 65 § 2 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie tego przepisu i przyjęcie treści ugody zawartej w dniu 19 czerwca 2006 r. przed Sądem Rejonowym niezgodnie ze zgodną wolą stron tej ugody. Ponadto w skardze kasacyjnej zarzucono naruszenie prawa procesowego: - art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. i art. 365 § 1 k.p.c. poprzez niezastosowanie tych przepisów i orzeczenie odmiennie niż w prawomocnych wyrokach Sądu Rejonowego z dnia 6 marca 2006 r. IV P .../06 i Sądu Rejonowego z dnia 21 kwietnia 2006 r. IV Pm .../06; - art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie podstawy prawnej; - art. 826 k.p.c. poprzez nadanie wniosкови o umorzenie postępowania skutku dalej idącego niż w wymienionym przepisie i pozbawienie powódki możliwości ponownego wszczęcia egzekucji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna okazała się nieuzasadniona. Zgodnie z art. 366 k.p.c., wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Granice przedmiotowe powagi rzeczy osądzonej określa przedmiot rozstrzygnięcia i podstawa faktyczna tego rozstrzygnięcia. Oznacza to, że zastosowanie art. 366 k.p.c. w rozpoznawanej sprawie znajdowałoby uzasadnienie, gdyby przedmiot i podstawa faktyczna rozstrzygnięcia w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 6 marca 2006 r., gdzie Sąd uznał wypowiedzenie umowy o pracę powódce L. L. z dnia 30 grudnia 2005 r. za bezskuteczne były tożsame z roszczeniem i jego podstawą faktyczną, zgłoszonym przez powódkę w niniejszej sprawie. Sytuacja taka nie wystąpiła, w wyroku z dnia 6 marca 2006 r. podstawą faktyczną rozstrzygnięcia był prawomocny wyrok Sądu Rejonowego z dnia 24 listopada 2004 r. w sprawie IV P .../03 przywracający powódkę do pracy w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w P. na poprzednich warunkach, co w ocenie tego Sądu tj. - prawomocne orzeczenie przywracające powódkę do pracy u pozwanego - powodowało reaktywację stosunku pracy na dotychczasowych zasadach, a w konsekwencji powodowało, iż nie istniały podstawy do zawierania nowej umowy o pracę w dniu 14 czerwca 2005 r. Z kolei w postępowaniu sądowym zakończonym wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 12 lutego 2009 r. powódka_żądała ustalenia, iż doszło do restytucji stosunku pracy w dniu 13 czerwca 2005 r., że stosunek pracy trwa nadal oraz, że świadectwo pracy z dnia 19 lutego 2007 r. zostało wydane przedwcześnie. Wnosiła także o zasądzenie od pozwanego kwoty 133,22 zł brutto tytułem wynagrodzenia za dzień 13 czerwca 2005 r. Z powyższego wynika, że wskazane roszczenia, wprawdzie wywodzą się z tego samego stosunku prawnego, do którego powódka została przywrócona wyrokiem z dnia 24 listopada 2004 r., ale nie były przedmiotem osądu w procesie zakończonym wyrokiem z dnia 6 marca 2006 r. Podkreślenia wymaga stwierdzenie, że prawomocny wyrok swą mocą powoduje, że nie jest możliwe dokonanie odmiennej oceny i odmiennego osądzenia tego samego stosunku prawnego, w tych samych okolicznościach faktycznych i prawnych, między tymi samymi stronami. Opierając się na tych założeniach należy dojść do wniosku, że orzeczenie co do części roszczenia nie ma - jak wykazano - powagi rzeczy osądzonej co do jego

reszty, która nie była przedmiotem orzekania sądu. Nie stanowi także przeszkody do oddzielnego dochodzenia pozostałej reszty. Mając powyższe na uwadze nie jest uzasadniony zarzut skargi kasacyjnej przyjmujący z podstawę nieważność postępowania, jak również naruszenie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. i art. 365 § 1 k.p.c., skoro w niniejszym postępowaniu Sądy rozstrzygały kwestie, które nie były przedmiotem orzekania Sądu Rejonowego z dnia 6 marca 2006 r. IV P .../06, jak również Sądu Rejonowego z dnia 21 kwietnia 2006 r. Z kolei zarzut naruszenia art. 65 § 2 k.c. w zakresie ustaleń dotyczących skutków prawnych wynikających z ugody sądowej zawartej w dniu 19 czerwca 2006 r. nie poddaje się kontroli w postępowaniu kasacyjnym. Nie został bowiem powiązany z jakimkolwiek przepisem postępowania, a ustalenia Sądów w niniejszym postępowaniu sprowadzają się w tej kwestii do oceny faktów i dowodów, które legły u podstaw zaskarżonego orzeczenia. Z ustaleń tych wynika, że wobec niedopuszczenia powódki do wykonywania pracy dyrektora MOPS w P. i faktycznego jej wykonywania przez inną osobę, strony sporu w wyniku zawarcia ugody doprowadziły do uregulowania sytuacji personalnej na stanowisku dyrektora MOPS w związku z zatrudnieniem powódki od 20 czerwca 2006 r. w Urzędzie Miasta P. Świadczyła o tym przede wszystkim okoliczność cofnięcia przez powódkę żądania wykonania wyroku z 25 listopada 2004 r. Tym samym uprawnione było przyjęcie przez Sądy orzekające w niniejszej sprawie, iż zawierając ugodę powódka miała świadomość, iż z dniem zawarcia ugody ustaje jej stosunek pracy w MOPS, a od 20 czerwca 2006 r. będzie zatrudniona w Urzędzie Miasta P. Mając powyższe ustalenia faktyczne na uwadze oraz treść art. 398¹³ § 1 k.p.c., w wyniku którego Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw - co oznacza rozpoznanie skargi w granicach zgłoszonych przez skarżącego zarzutów naruszenia konkretnie wskazanych (zidentyfikowanych) przepisów prawa (materialnego lub procesowego) - ogólne stwierdzenie, że doszło do naruszenia art. 65 § 2 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie tego przepisu i przyjęcie treści ugody zawartej w dniu 19 czerwca 2006 r. przed Sądem Rejonowym w O. niezgodnie ze zgodną wolą stron tej ugody, w sytuacji, gdy przyjęte skutki prawne wynikające z przedmiotowej ugody w istocie związane były jednoznacznie i bezpośrednio z oceną dowodów ma ten skutek, iż skarga kasacyjna w tym zakresie nie spełnia

wymagania sformułowania zarzutu naruszenia ściśle określonego przepisu prawa. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, iż skarżąca winna zarzut ten powiązać z określonym przepisem prawa procesowego, aby mógł być on rozważany w postępowaniu kasacyjnym. Mając na uwadze treść żądań powódki sformułowanych w niniejszym postępowaniu sądowym, pozostałe zarzuty skargi kasacyjnej, w szczególności dotyczące naruszenia art. art. 45 § 1 k.p. i art. 48 § 1 k.p., nie znajdują uzasadnienia, skoro w zaskarżonym orzeczeniu Sąd Okręgowy - zgodnie z żądaniem powódki - ustalił, że restytucja stosunku pracy między stronami nastąpiła w dniu 13 czerwca 2005 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c.